

12-11-2019

† Μνήμη του ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου του
Ἐλεήμονος † Μνήμη του Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὕχος πᾶ — Γα

χ^N ριός Γ
Δ Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο
νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ώς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Δ Θε ος Κυ ριος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ου Δ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ώς ἄνω)

΄Απολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου
΅Ηχος πλ. δ'

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου
Πάτερ, Ὁσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως
ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ
τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

΄Απολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

΅Ηχος λᾶ — Γα

Ἐν τῇ υπομονῇ σου εκτήσω τὸν μισθόν σου
Πάτερ, Ὁσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως
ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχούς ἀγαπήσας, καὶ
τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.
πατέρε, ὁσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως
ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχούς ἀγαπήσας, καὶ
τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

μα κα ρι ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η η

μων **Γ**

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ὕχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἔκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν, Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕχος πλ. δ' Γ

Γ **Τ**αῖς τῶν δα κρυ ων σου ρο αις **ϙ** της ε
ρη μου το α γο νον ε γε ε ωρ γη η σας **Δ** και
τοις εκ βα θιου στε να γ μοις **ϙ** εις ε κα τον
τους πο νους ε καρ πο ο φο ρη η σας **Δ** και

γε γο νας φω στηρ ^Δ **ϙ** τη Οι κου με νη λαμ
 πων τοις θαυ μα α σιν ^Δ **ϙ** Νει λε Πα τηρ η μωων
 ο σι ε ^Γ **Ϛ** πρεσβευ ε Χριστω τω Θε ω ^Δ **ϙ**
 σωθη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ **Ϛ**

Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. δ'

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

^Π **Ϛ** ^Γ ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε ^Γ **Ϛ**
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας ^Δ **ϙ** και

ε εγερσιν δει ζας ως Θε ος ^Δ _Γ μη πα ρι δης ους
ε πλασας τη χει ει ρι σου ^Γ _Δ δει ζον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η _Ν μον ^Δ _Γ δε ζαι την
τε κου σαν σε Θε ο το κον ^Δ _Γ πρε σβευ ου
σαν υ περ η μων ^Δ _Γ και σω ω σον Σω τηρ η
μων λα ον α πε γνωσμε ε νοο ο ον ^Γ _Δ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Κάθισμα. Ἡχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλέους τὴν πηγήν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας,
καὶ τούτου ἀκριβῶς, τὰς προστάξεις φυλάξας,
ἡλέησας τοὺς πένητας, ἵλαρῷ σου φρονήματι,
καὶ μετέδωκας, χερσὶ πεινώντων τὸν ὄρτον,
ὅθεν εὔρηκας, ἐν οὐρανοίς Ἰωάννη, τρυφὴν
ἀδαπάνητον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Λειψάνων σου τιμῶ, τὴν πανέντιμον θήκην,
τὴν βλύζουσαν ζωῆς, τὰ γλυκύρροα ρεῖθρα, καὶ
ἄνεσιν παρέχουσα, Ἰωάννη τοῖς χρήζουσιν καὶ
ἀνάπαυσιν, τοῖς ἐν δεινοῖς κεκμηκόσιν
παραμύθιον, καὶ εὐλογίας γὰρ πέλει, ταμεῖον
πληρέστατον.

Καί νῦν... Ὁμοιον.

Θεότητος Ναός, καὶ χωρίον ἐδείχθης,
ἀνύμφευτε Ἀγνή, Παναγία Παρθένε, Θεόν γάρ
ἐσωμάτωσας, ἀπειράνδρως ἐν μήτρᾳ σου, τὸν
ἀνοίξαντα, τοῦ παραδείσου τάς πύλας, καὶ
ἐνώσαντα, τά διεστώτα τό πρώην, τῇ ἄκρᾳ
χρηστότητι.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν
Κάθισμα Ἡχος γ'. Τὴν ώραιότητα

Κύπρος ἀγάλλεται, τῇ πανηγύρει σου, υἱός γάρ ἔνδοξος, ταύτης τετύχηκας, καὶ Ἀλεξάνδρεια ὁμοῦ, εὐφραίνεται Ἰωάννη, θεῖος γάρ ἐπίσκοπος, καὶ ποιμήν Θεοπρόβλητος, ταύτης ἔχρημάτισας, εἰς νομήν τήν σωτήριον τά πρόβατα Χριστοῦ ὡδηγήσας, χαίροις πιστώς σοι ἔκβοώντα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Η τῶν Λειψάνων σου, θεία μετάθεσις, ἄρτι εἰς αἴνεσιν, πιστούς συνήγαγε, ἐν Ἀρχαγγέλων τῇ Μονῇ, ἵσαγγελε Ἰωάννη. Ἄδειν ἐλεήμονος, βιοτῆς σου τά ἐπαθλα, Νέμειν τε προσκύνησιν, καὶ τιμήν σου προσήκουσαν. Ἐλέους γάρ τήν χάριν βραβεύεις, πᾶσι τοῖς πόθῳ προσιοῦσιν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος ἡ ἄφλεκτος, σὲ προετύπωσε, Παρθένε ὄχραντε, καὶ Παναμώμητε, δτι ἐν μήτρᾳ σου τό πῦρ, Θεότητος ὑπεδέξω. Ὁθεν οἵ τηκόμενοι, τῷ φλογμῷ παραπτώσεων χαίροις ἀνακράζομεν, ἐκ βαθέων σοι Δέσποινα, τήν δρόσον μητρικής σου εύνοίας, δίδου πλουσίως τῷ λαῷ σου.

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Παντιεῖς με Ὅσσωπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οι Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοτόκου.
·Τυράν μοδεύσας ὥστε ξηράν.

Ἄχος πᾶς — Γα

Ἄ γραν δι ο δεν σας ω σει ξη ραν Δι και
την Αι γυ πτιι αν Π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
Δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α χ τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας Δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Δι Πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δι

Π προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
ζη των Δ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε λ
των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ

Παθων με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ πολ
λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
χην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη λ την
του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με Δ

Ἐ γ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας ἐ

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ἐ γ ρα τε κου σαν σε και Θε ον ἐ δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

Ἐ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω χ και

την ψυ χην και την δι α νοι αν ἐ

Ἐ γ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας ἐ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην Δ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου Δ α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ λ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Δ

·Ο Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου
·Ωδὴ α'.

Ἄχος πλ. δ'. Ἡ κεκομένη τὴν ἀτομον ἔτεμε...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσεύμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διὸ σε μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ δι' αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ, Πάτερ Ἱερώτατε, ἡλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σύν ἀσωμάτοις χοροῖς, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρίν, Ὅσιε διάνοιαν, ἡλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον Ἱερώτατε,

Στίχ. Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκόν

”**I**να τοὺς κάτω τοῖς ὄνω συνάφειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

‘Ο Κανών τοῦ Ὁσίου,
’Ωδὴ α΄ Ἡχος πλ. δ'
· Γιρὰν μιοδεύσας ὥσει ἔηράν

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρδείαις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμόν, ὡς στάχυν τὸν ὅμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων ροαί σου ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἄπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δόξα...

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν θεορρῆμον, τὰς καρδίας τῶν εὔσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει, δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐξήμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, ἵὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής, Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην ἔθεράπευσας.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ωδή γ'.

Ούρανίας ἀψίδος.

Ὕπαγος λαβεῖ

Δούρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ
 ρι ε Δι και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
 στερε ωσον ῷ εν τη α γα πη τη ση ῷ των ε
 φε των η α κρο της Δι των πι στων το στη ριγ
 μα μο νε φι λαν θρω πε Δις
 Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Προστασίαν και σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γ Προστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
τι θημιδ Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
των α γα θωνη αι τι α δι των πιστων το
στη ριγμα μο νη πανυμνη τε δι

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας δι

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Γ Ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
ταραχον δι και της α θη μι ας τηνζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ q
τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ Δ τον Χριστον ε
κυ η σας μο νη παναχραντε ^Γ Δ
Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Γ Δ

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Γ **Ε**υ ερ γε την τε κουσατον των κα λων
αι τι ον ^Γ Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυσον ^Δ q παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν I σχυ i ^Γ Δ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι
βο η θη σον **Δ** των ι α μα των γαρ **Δ** α
νελ λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον **Δ**

Κανών ά, Ὡδὴ γ́, τοῦ Ἱεράρχου
Ἅγιος πλ. δ̄. Οὐρανίας ἀψίδης,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εύπρεπής ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν
στέφανον, ἐπιφερομένη ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε,
τοῦ Ἔλεήμονος, ἡ εὔσυμπάθητος χάρις,
προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ
Ἰωάννη καθίσας, καθάπερ Ἀγγελος, σὺ
πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, Ἱερὰς
θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον,
Πάτερ θεραπεύων δι' οἶκτον, σάρκα
πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους
ἀστέγους συνῆξας, πληρωτὴς προστάξεων,
θείων γενόμενος.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι'
ὑπερβολὴν εὔσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ
καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὓσιαν,
παραβάσει πρότερον, ἐξολισθήσασαν.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου
Ἅγιος πλ. δ'.
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

”Ινα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμός, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνευσας, Ἱερουργέ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἔκτιθέμενος.

Δόξα...

”Ἐβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἔκκλησίας, τοὺς τροφίμους, ἐπλούτισας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγήν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου
”Ηχος πλ. δ"
Τὴν Σοφίαν καὶ Λογον

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών,
εὔσυμπάθητος ὥφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς
ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε, διὰ τοῦτο
κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας
μάκαρ, Ἀγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτὴρ σε,
τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἡλέησε, καὶ
φαιδρῶς κατελάμπρυνεν, Ἱεράρχα πανόλβιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν
Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου
Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις,
θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω, καταρδεύων
καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων
σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ
καθαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν
φωταυγὴ τε καὶ σεπτήν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,
καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν ... Θεοποιόν

Τῇ σταθηρᾶ σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἵκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ρῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Γίόν σου οἰκειακήν, παρρησίαν ὡς δυνατή, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εύρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὃν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου
„Ηχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὡς ἐπώνυμε.

‘Ο Οἶκος

”Ιδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὥραιαν συμπάθειαν, κόρην ὥραιώς κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς, Ἰωάννη ἐώρακας, ἵλαρῶς σοι φθεγγομένην. Ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἀξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ πεισθείς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὡς ἐπώνυμε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι

’Ιωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
”Ω ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

”Ωχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ἐλεητής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχοι

Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος, ἀλλὰ καὶ κτίσιν.

Λόγω κατάρδει, καὶ θανών, Νεῖλος μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγκίας.

Στίχοι

Οὐκ ἦν δὲ κόσμος ἄξιός σου, Μαρτῖνε.

“Ον καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Ἄχιά.

Στίχοι

”Οτι Προφήτης Ἄχιά, πρὶν τεθνάναι,

Ιεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχοι

Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ δὲ Μαρτῖνος,

Εἴληφεν, ως ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ἀντωνίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Σπίχοι

Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον.

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Ο Ὅσιος Νεῖλος ὁ ἐκ Κυνουρίας, ἀσκήσας ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἀθω, ὁ μετὰ θάνατον μυροβλύτης γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενῶν ἰασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἄγιος πατριάρχης Κωνσταντινουπολεως Λέων ὁ Στύππης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἄγιος νεομάρτυς Σάββας ὁ Νιγδελῆς καὶ Σαμολαδᾶς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1726, ξίφει τελειοῦται.

Ο ἄγιος νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ κατὰ τὸ 1732 ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν ἔξ Μαρμάρων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασία τῶν Εισοδίων Ἡχος ἔτος

Ωδὴ α' νοι ζω το στο μα μου και πλη
 ρω θη σε ται Πνευματος λα και λογον ε ρευ ζο
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι λα και ο φθη σο
 μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πικαι α α σω γη
 θο μενος τα αυτης την ει σοδον λα

Ωδὴ γ' Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη η ζω ωσα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας λα πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ωσον πικαν τη σε πτη ει σο δω
 σου Δη ο α' χορός στε φανων δοξης α ζι ωσον

Ωδὴ δ' ἔτην αὐτεῖον θεῖον ανθρούλην
 λατῆς εκ τῆς Παρθείας ενουσαρκωσεως λασου
 του υψιστου λαοῦ ο Προφητῆς Αββακουμ λα
 κατανοών εκραυγαζεὶς δοξάτη δύνα
 μεισου Κυρίε

Ωδὴ εἶτε ζεστητασυμπανταλαντείν τησε
 πτηεισοδωσουσυγαραπειρογα
 μεΠαρθείανελανδονεισηλθειεντω
 ναωωτουθεουσδιωρωτατος
 ναοςλαπασιτοιςυμνουσισελατηνειρη
 νηνβραβευουσα

Ωδὴ στ' ἔτη θεοῦ τοῦ παντοκράτορος
λέγει ανταπόκρισις την θεοῦ την και παντι μον προτε

λουντες ε ορ την οι θεοῦ φρονεσ προτης Θε ο
μη το ρος προδευ τε τας χειρας κρο τη σω μεν

Δι τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα λον
τες

Ωδὴ ζ' 6
λεγει ατρευσαν τη κτι σει

οι θε ο φρο νεσ πα ρα τον κτι σαν τα λε

αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει ως πα τη

σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον περ υ υ

μνη η τε προ των Πα τε ρων Κυριος Δι και Θε

ος ευ λο γη τος ει

Ωδὴ η' 6 Ἰν νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ

νου ου μεν τον Κυ ριον 6 λ

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα

μι νω Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι

ε σωσατο Δ το τε μεν τυ που μενος 6 λ

νυν δε εν ερ γου με νος π την οι κου με νην α

πασαν α γει ρει ψαλλου ου σαν Δ τον Κυ ρι

ον υ μνει τε τα ερ γα π και υ περ υ ψου τε Δ

εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας 6 λ

Τιμωτέρα πετάρτου ἡχου.

Τιμωτέρα Ἡχος ἁγίας

Σπίχος α' χ^M οντος
λε Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον λε και η γαλ λι α σε το πνευμα

μου λε ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι

μου λε

λε Την Τι μι ω τεραντων Χερου βιμ λε και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λε την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λε την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λε

Σπίχος β' χ^B οντος
λε ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ και δου
γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶λ ^B
⁶λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶λ και
εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ
⁶λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶λ

Σπίχος γ' ⁶λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
ο νομα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του ⁶λ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον ⁶
^B με νοις αυτον ⁶

⁶ ^B Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶ ^B την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ⁶ ^G την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶
μεν ⁶

Σπίχος δν ^χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

⁶ ^G ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του ⁶ δι ε σκορ πι σεν ⁶ ^G υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων ⁶
^B

⁶ ^B Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
λην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν λην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν λην

Σπίχος ε' λην θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψωσε τα πει νους λην πει νων τας λην ε
νε πλη σεν α γα θων Δην και πλου του ουν τας ε
ζα πε στει λε κε νους λην
M λην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δην και
εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
P φιμ Δην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶λ

Σπίχος στ' ⁶λ *Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι*
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶λ
τω Α βρα αμ ^Δλ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος ⁶λ

^M *λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δλ*
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ ^Δλ την α δι α φθο ρως Θε ον
λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Εῖτα ψάλλεται ἡ θ' ὀδή

πας γη γε νης λασκιρτατω τω πνευ μα τι
 λα μπα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τωω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ε ρα ει σο δι α της Θε ο μη
 το ο ρος και βο α α α α τω Δ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου
Ὕχος γένεσις
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὀσίου
Ὕχος γένεσις
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκὸν
Ὕχος γένεσις
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τούς αἴνους.

Ἄχες Ἀπό

π
τεταρτής πατέρων
κε πά α α σα πνο η αι νε σα α τω
ω τον κυ υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει
τε τον κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα
νω ω ων αι νει ει ει τε α α αυ το
ο ο ον εν τοιοις υ υ υ ψι ι ιστοις π
Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνοος τω Θε ε ω
ω

6 λ
π
τεταρτής πατέρων
6 λι νει ει ει ει τε α αυ τον π α α αν
τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του π αι
νει ει ει ει τε αυ τον π α σαι αι δυ να

α α μεις α α αυτου ^Δ Σοι πρε ε ε ε πει

+ υ υ μνοος τωθε ε ω ω ⁶ λ

Είπα ψάλλομεν

Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἔχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν

Σπίχος. χ ⁶ λ Ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις

δυ να στειαις αυτου ⁶ λ αι νει τε αυ τον ⁶ λ κα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του ⁶ λ

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἐλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου Ὅσιε Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγιε, ἦν πίστει ἔορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σπίχος. χ̄ ḥ̄ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
 πιγ γος λ̄ αι νει τε αυ τον Δ̄ εν ψαλτη ρι
 ω και κι θα ρα λ̄

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδών ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Σπχ. 5 χ̄ ḥ̄ νει τε αυ τον εν τυ μπα
 νω και χο ρω λ̄ αι νει τε αυ τον Δ̄ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω λ̄

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς καὶ τὸν πλησίον

θεομακάριστε, ώς σεαυτὸν ἡγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· διὰ τοῦτο σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Σπχ. 6 Χ Λι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις λαι νει αυ τον εν κυμ βα

λοις α λαλαγμου λ πασαπνο η Δαι νε σα

α τω τον Κυ ριον λ

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου Ὅσιε Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγιε, ἦν πίστει ἔօρτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Ἄχος πα. π ^π ἵε ε δό ο ο ζα Πα α τρι 1
 και αι αι γι ω ^Δ και α γι 1 ω
 Πνευ μα α α τι π
 σι 1 1 ε ε πα α α α τερ ^Δ εις πα
 α α α σαν τη η ην γην ^Δ ε ξηλ θεν ο
 φθο ογ γος των κατορθω μα α α τωω ω
 ων σου π δι ο ο εν τοις ου ου ρα νοις ^{π'} ^π
 ε ε ε ε ευ ρες μι ισθο ο ο ον ^χ τω ω
 ων κα μα α α τωω ω ων σου π των δαι μο
 ο ο νων ^Δ ω ω λε σας τας φα α α
 α α α λααγ γας ^Δ των Αγ γε ε λωων ε φθα

α α α α σας τα τα α α αγμαα α α τα
ων το ο ον βι ι ι ον α με ε εμ πτωως
ε ζη η λω ω ω σας παρ ρη σι ααν ε
χων προς Χριστο ο ον τον Θε ο ο ο ο
ει ρη η νην αι αι
αι αι τη η η σαι Ἀ ται αις ψυ χαι αι αις
η η η η μων

π

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ὕπαγος λατέ Δι

Α Καὶ νυ π υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην Δ
Α Θε ο το κε συ ει η αμ πε λος Δ η η
α λη θι νη 6 η βλαστη οα σα τον καρ
πον της ζωης 7 σε ε ι κε τευ ο με εν πρε
σβευ ε Δε σποι να με τα του ο σι ου 6 και
πα αν των ων Α γι ων ε λε η θη ναι τας
ψυχας η μωων 6

Δοξολογία Ἡχος πλ. β'
 Ἐπιλογὴς παρὰ διαφόρων Διδασκάλων
 ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἡχος λ. π. Πα

π ^π Δοξασοι τωδει ζαν τι το φως ^Δ δοξα εν
 υψι ιστοις Θεω ^Δ και ε πι γης ει ρη η
 νη ^Δ εν ανθρω ποις εν δοκι α ^π

π ^π Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^χ
 προσκυ νου μεν σε δοξο λο γου μεν σε ^Δ ευ χα
 ρι στου ου με εν σοι ^Δ δι α την με γα α λην
 σου δοξαν

π ^π Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε
 Θε ε ε Πα τερ παν το κρατορ ^π Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χριστε ε και A

γι ον Πνευμα π

^Π π ^κ Κυ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο γι ο ος του Πατρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρτι ι αν του κοσμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρτι ι ας του κο

σμου π

^π Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας π

^π ο τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος **Δ** Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην **π**

π **Κ**αθ' ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε **Δ** και αι νε σωτο ο νομασου εις τον αι

ω να **Δ** και εις τον αι ω να του αι ω

νος **π**

π **Κ**α τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τηη με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναιη μας **π**

π **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ερωνη μων **Δ** και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ω νας α μην π
 π Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'
 η μας Δ κα θα περηλ πι ισαα μεν ε πισε π
 π Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ξον με ταδι και ω ματασου π
 π Κυ ρι ε κα τα φυ γη Δ ε γε νη η
 θηςη μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι α σαι την
 ψυχην μου Δ ο τι η μαρτονσοι π
 π Κυ ρι ε προς σε κατε φυ γον π δι δα

ο κ μ

ξο ον με ρτουποι ειν το θεληη μα α σου

Δ ο τι συ ει ο Θεος μου π

π Ο τι παρασοι πη γη ζω ης Δ εν τω π

φω τισου ο ψομεθαφως π

π Πα ρατεινοντο ε λε ος σουουτοιςγι

νωσκουσισε ε Α γιος ο Θε ο ος Α γι

ος ισχυρος π Α γι ος Α θανατος ε λε η

τρις π

σονημας π

π θοξα Πα τρι ι και γι ω και Α γι ω π

Πνευματι π

π Και νυ υ υν και α ει και εις τους π

αι ω νας των αι ω νων α μην
 π **π** **ᾳ** γι ος α **θα** να τος ε λε η σον η μας
 Ἀσματικόν.

π **ᾳ** α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος **ᾳ** α γι ος { i i i σχυ ρο ο ο
 ος **ᾳ** γι ο ος **ᾳ** θα α α α να
 α α α α τος **ῃ** ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α ας
 π

Άπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ὕψηλος λαὸς — Γα

Ἄγιον την πομονή σου εκτησω τον
μισθίον σου Πατέρερ ο σι ε εδαίς προ
σε χαις α δι α λειπτως ε γκαρτερη σας η
τους πτωχους α γα πη σας και του τοις ε ε
παρκε ε σας δαλ λα πρεσβευ ε Χρι
στωωτω Θεω ω Ιω αν νη ε λεη μων
μακαρι ε σω θη ναι τας ψυχας η μωω
ω ω ω ω ων δ

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἄχος πᾶς Νη^ῷ

1. γ ^N —— + Δ ^M Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^ῳ δι
2. γ ^N —— + Δ ^ᾳ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ῃ λ
3. γ ^N —— + Δ ^ᾳ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ῳ Δ
4. γ Δ ^ῳ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ ^ῳ δι
5. γ Δ ^ῳ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ῃ λ ^ῳ δι
6. γ Δ ^ῳ Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ^ῳ δι

ΕΤΕΡΑ

1. γ ^N —— + Δ ^ῳ Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον ^ῳ δι
2. γ ^N —— + Δ ^ῳ Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον ^ῃ λ
3. γ Δ ^ῳ Κυ ρι ε ε ε λε η η σον Δ ^ῳ δι

4. γ Δ **κ**υ ρι ε ε ε λε η σο ο ον **η** γ **λ**
5. γ N **κ**υ ρι ε ε λε ε η σο η π **η** γ **λ**
6. γ N **κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σο η **η** γ **λ**
7. γ Γ **κ**υ ρι ε ε λε η σο η **η** γ **λ**
8. γ Δ **θ** **κ**υ ρι ε ε λε η σο η **η** γ **λ**
9. γ Δ **κ**υ ρι ε ε λε η σο η **η** γ **λ**
10. γ N **κ**υ ρι ε ε λε ε η σο η π **η** γ **λ**
11. γ N **κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σο η **η** γ **λ**
12. γ N **κ**υ ρι ε **η** **λ** οι Κυ ρι ε **η** **λ**

Ἄντιφωνον α'

Ὕχος Ἀ Δι

Γ
χ ν η

Δ Η μη η ην

Σπίχ. α' Μ
Δ Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το Α γιον αυ του

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας ⑥

Σπίχ. β' Μ
Δ Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θα νου Δ πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Σπίχ. γ! Χ ρι ος εν τω ου ρα νω Δ Ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω B

τερ σωσονημας 6

Σπίχ. δ! Χ ρι ον Δ Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το

πω της δε σπο τει ας αυ του Δ

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω B

τερ σωσονημας 6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄταις πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ οὐ τούκου Σωτέρος σωσον η μάτα αἱς
 Δ.
 Ματίφωνον β'

Ἄλλη μη η ην
 Σπίχ. α! Ἀλλι νει η ψυχή μου τον Κυρίον
 Δ.

ονται νε σω Κυρίον εν τῇ ζωῇ η μου
 Δ.

ψαλλωτῷ Θεῷ μου εώς υπαρχω
 Δ.

Κωστον η μάτα αἱς γίε Θεού ον εν
 Δ.

Αγίη ι ι οις θάσι μάστοο ο ο ο ος
 Δ.

ψαλλοντασοι αλληλου ι α
 Δ.

Σπίχ. β! Μακάριος ου ο Θεος
 Δ.

I α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου ^ρ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ
 χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 B ^M A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α ^Δ
 Σπίχ. γ! ^M ^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θαλασσαν και πα αν τα
 τα εν αυ τοις ^Δ

χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 B ^M A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ω Δ Στίχος + Γ Δ
 ψαλλονταςσοι αλ λη λου i α Δ
 Σπίχ. δ! χ Δ Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις
 τον αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ρχ εις γε
 νε α αν και γε νε αν Δ
 Δ Ζω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 β Α γι i i οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
 ω Δ Στίχος + Γ Δ
 ψαλλονταςσοι αλ λη λου i α Δ
 Δ Πο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι Δ
 Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην Δ

Μ Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ζ Δ + ζ Δ
 ει εις ων Ζ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 ζ Χ Ζ Ζ Ζ Χ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 γι ω Πνευματι 6 σωσον η μα Γ Δ α ας Δ

Ἄντιφωνον γ' Ἡχος πᾶς — Γα

Γ
Δ Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου χ
ο θα να τος Δ του ο σι ι ου α αυ του Δ

Ἀπολυπίκιον τοῦ Ιεράρχου

Χ Γ
Δ Εν τη υ πο μο νη σου ε κτη σω τον

μι σθον σου Πα α τε ερ Ο σι ι ε Δ ταις προ

σεν χαις α δι α λει πτως ε γκαρ τε ρη σας Δ

τους πτω χους α γα πη σας και του τοις ε ε

Π α ε σας Δ αλ λα πρε σβεν ε Χρι

στωω τω Θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων

μα κα ρι ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η μω ω

ω ω ω ω ων Δ

Εισοδικόν

Ἄγιος Διάκονος

Ἄγιος Διάκονος
Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
σπε ε σω ω με εν Χριστω ω ω ω
Ω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι
οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ου ι α

Άπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ὕψησ πᾶς — Γα

χ ^Γ — — — — — — — — —
 δι ^Γ εν τη υ πο μο νη σου ε κτη σω τον
 μι σθιον σου Πα α τε ερ ο σι ι ε ^Γ δι ταις προ
 σευ χαις α δι α λει πτως ε γκαρ τε ^Δ ρη σας ^Ψ
 τους πτω χους α γα πη σας και του τοις ε ε
 πα αρ κε ε σας ^Γ δι αλ λα πρε σβευ ε Χρι
 στωω τω Θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων
 μα κα ρι ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η η
 μων ^Γ δι

Άπολυτίκιον τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἄχος Δι

Χ ^M Δ ^B Καταβάτης " Κατα
 ο ^Δ κα θα ρω ωταατος να ος του Σω
 τη ρος ^Δ η πο λυ τι ι μη η τος πα στας
 και Παρθενος ^Δ το ι ε ρον θη σαυρισμα
 της δο ξης του Θε ου ^Δ ση με ρον ει σα γε
 ται εν τω οι κω Κυ ρι ου ^Δ την χα ριν
 συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι θει ει
 ω ⁶ ην α νυ μνου σιν Αγ γε λοι Θε ου ^Δ
 αυ τη υ πα αρχει ^{Ζ'} σκη νη ε που ρα α νι
 χ ^Δ ο ο ος

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα **9:6-11**

Ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὔλογίαις ἐπ' εὔλογίαις καὶ θερίσει. Ἔκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἵλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ο δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ὄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς

πᾶσαν ἀπλότητα, ἵτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἄλληλούϊα Ἡχος β'

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὑφροσύνη.

Στίχ. Εσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγκηπος
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἵχος Πατασις.

τοῦ γένεται τὸν παῖδα τὸν ἀγαπητόν τον
 ω ω ω ω ω ω π^π ω ω ω ω ω ω ω ω
 M οὐτούτου τοῦ πατρὸς τοῦ αἰώνιου τοῦ
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω ω
 M Δ π
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 M Z π
 ω ω νι 1 1 1 1 1 αι ω ω ω ω ω ω
 M Z π
 ω νι 1 1 ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 Δ K π
 ε ε ε δη ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Δ M π
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Δ K π
 ε ιω ε ε ε ε ε ε σται ι δι 1 1 1 και
 M π
 αι αι ο ο ο ο ο ος ι αλ λη λου ου ου
 M π
 ου 1 1 1 α α α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος Δι

Ἐι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Πληρωθη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε πως υ μη
σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄγιος Δι^σ

Ἄγιος Δι^σ αμην^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ou ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος⁶

Το ο νο μα Κυ ρι ou ει η ευ λο
γη με ε νο^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο^ο ος^Δ

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι i
α ζοντα η μας^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε^Δ
ει ει εις^Δ πολ λα ε ε τη^ρ η η^Δ

Ἄχος Βαρύς ἐστι Ζωή
καὶ ζῆται ναγιναῖα Δε
εσποινατί υπό την σκέψη επηνσου παντες
οἱ δοῦοι οὐ λοιοι σου τρε εχομεν και παρα α
καλούοι μεν σε ε εοι οι α να αξιοι
προφθασον και λυτρωσε η μας τί α πο πα
σης περιστα α σε ως και α πο θα α να τον τον
εξα αφνι κοον και αι πανο ο λεθρον
οι δαμενοι οτι δυνασαι παντα οσα
ανθε ε ελειεις και βου ου λεσαι Δε εσποι
να ατου κοοσμουελ πις και προστασι
ατων πιστωντι Κεχαρι τω με ε νηη ε

12-11-2019 ΟΡΘΟΣ ΆΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

A handwritten musical score for a Greek psalm. The notation uses red ink for specific notes and letters. The lyrics are written below the staff. Red markings include: a red 'Π' at the beginning of the first measure; a red 'π' over a note in the second measure; a red 'q' over a note in the third measure; a red 'z' over a note in the fourth measure; a red 'M' over a note in the fifth measure; a red 'z' over a note in the eighth measure; and a red 'z' over a note in the ninth measure.

πα ακουσον πτων πα ρα α κα λου ουν των σε

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ω Ζω

Ἄε ^z ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^g αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ^g Πα να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ^z ε
ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ρειν ου δυ
να μαι ^z θων δαι μο νων τα το ξε ευ μα τα
^g σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε που
ου προσφυ υ γω ο α α θλιος ^z παν το
θεν πο λε μου ου με νος ^g και πα ρα μυ θι ι

κατέβαυσεν τὸν πόνον
ι αν ουκ εχωπλη ηνσου ^z Δε ε σποινα του
κο ο οσμουελ πις και προστα σι ι ατων πι
στων ^h μη μου πα ρι ι δης την δε ε η σι
ι ιν το οσυμ φε ερον ποι η ησον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ἢ Ζω

χ ^z | τα βο λη των θλι 1 βο με ε
 ζ Με τα βο λη των θλι 1 βο με ε
 νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχου σα ζ Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε λ σω ζε πο ο λιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ε νων η η ει ρη νη ή των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη ή η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων ζ

12-11-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.